

BIARGIÑ ALEGERE BAT.¹

Banidadia da onrak topetia, eta estadu ere-
gira² igo nai izatia.
Kempisek, 1-go liburuan, 1-go kapituloan.

Beti ugazabentzat³ diardut lanian,
Naiz da ez aberastu iñoz biarran;
Lanera jagi arren, arduraz goišian,
Alogerak⁴ poztzen nau, chito arratsian.

Ene aita izan zan, neu legez arotza,
Alogeraz ez eban, ak gizendu poltsa;
Pobrezan eukalako kontentuz biotza,
Agaitik gaur zeruan gozetan dau poza.

Alogerekoak lez, ez daukat bildurrik,
Iñoz sartuko danik gurian lapurrik;
Baba, arto, urdaya, jan arren bakarrik,
Familia ederra azia daukat nik.

Irabazia zelan, alan dot kastua,
Ez dot nai lebitarik, brusa dot naikua;
Egin gura dabenak gustora pausua,
Zapatia biar dau oña bestekua.

(1) Yurretako Euskal-festetan Bilboko Bilgumaren saria irabazi duen moldaera.

(2) Eregia=altua. (3) Ugazaba=nagusia. (4) Alogera=jornala.

¡Zeinbat eche direan euren erruz galtzen!
 Chikiak izan eta andiai jarraitzen!
 Neu beinik-peñ enua orrelan izaten,
 Zorrak pagau ezinda tristetu enaiten.

¡Zeinbat gizon munduan enplio andiyak,
 Jariste arren dabiltz galtzen gaberdiyak!
 Baña botiagaitik askok izerdiyak
 ¿Nun dagoz guztientzat goyetan auikiyak?

Gaur arte ¿nok jakin dau zer dan uelgia?
 Enredo zalez dakust mundu au betia;
 Nik nai dot osasuna, lana ta bakia,
 Iñor engañau baga denpora emotia.

Ardaurik ezin badot, edaten dot ura,
 Orregaitik gerrarik baña ez dot gura;
 Pazientziaz zelan bat doian zerura,
 Piskat sufridu arren, ez deusta ardura.

¡Zeinbat galtzen dituzan andi-naikeriak!
 Luzifer bere galdu eban soberbiyak;
 San Migel otzeiñ¹ onak jadichi gloriak,
 Umillentzat zeruak dagoz edegiyak.

Andi izate arren, enua iñora,
 Ez dot estutu gura igo nairik gora;
 Nausitasuna baño mendeko dot oba,
 Naikua dot nik banaz, guraso bat ona.

¡Ai! balekiye askok nor dan aberatsa!
 Niretzat igertia, ez da orren gacha;
 Euki arren munduan batek asko gauza,
 Kontentuz ezpadago, bizia da latza.

Chori koitau bat baño ¿nor da pobriago?
 Alanbere kantari geyenian dago;

(1) Otzeiña=morroya.

Chindurriyak naiz euki, ondasun geyago,
 ¿Nor da mutuagorik beste bat au baño?

Iñoz izan ez arren, choria joskiña,
 Soñekua darabill onduen egiña;
 Sedía ez dalakolumbia duiñ fiña,
 Aiñ ondo ez da jazten beintzat erregiña.

Jaungoikuak badeutsa arduria artzen,
 ¿Zelan sinistuko dot dala gugaz aztzen?
 Egaztiak baditu aiñ ederto jazten
 Ni ¿zelan ichiko nau gosiagaz illten?

Berak ¿ez dau esaten eskatu daigula,
 Joteko atia ta, entzungo jakula?
 ¿Ala fedía gugan osoro galdu da,
 Onenbeste gach nundik bestelan eldu da?

Egja da, kontentu osorik munduan,
 Ez dala jauregian, aiñ gichi tronuan;
 Gure dicha ez dago lurreko diruan,
 Gloria dana dago bakarrik zeruan.

Kantau gura dot, baña, auñe koplau beti,
 Pobria banaz bere, enaz ni negarti;
 Aberats asko dago ene aldian gaizki,
 Larrosak dakustaz nik, arantzakaz nasi.

Larrachoria dabil egunen erdian,
 Chorrochioka pozez igoten aidian;
 Errosaioa kantau nik oi dot gabian,
 Beraz, obetuago bizi naz lurrian.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

